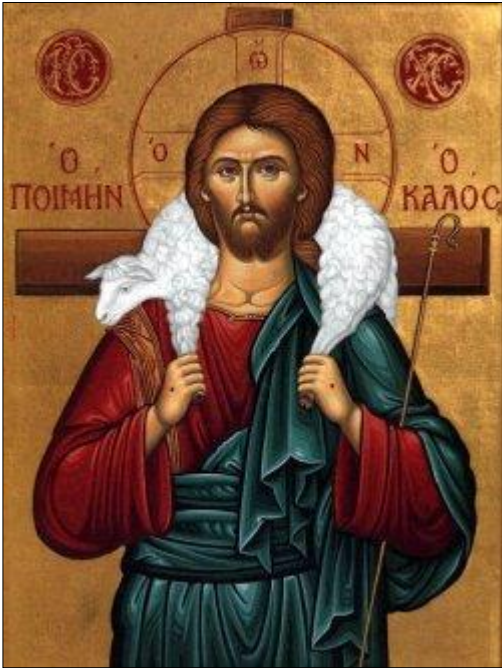

DIUMENGE 4t. DE PASQUA - C

1. EN LA CINQUANTENA PASQUAL, “CELEBRADA COM UN DIA DE FESTA ÚNICA.

Ens trobam en la Cinquantena pasqual, que s’acabarà solemnement el dia de Pentecostés. Un temps durant el qual, amb els nous batiats, feim l’aprenentatge o el reprementatge de la vida de ressuscitats en Jesucrist.

2. EL DIUMENGE QUART:

Unes lectures que celebren Aquell que és la Font d’una missió “fins als límits del món:

- L’Evangeli de Joan ens farà entrar en comunió amb Jesús, el Bon Pastor”, i del seu Pare, amb el qual ell és un i de qui rep la seva missió: Les meves ovelles.... el meu Pare me les ha donades... Ningú me les podrà arrabassar de la mà del Pare.. (Evangeli)
- Els Fets dels Apòstols renoven el nostre impuls missioner en contacte amb Pau i Bernabé. Després d’haver anunciat Jesucrist als jueus d’Antioquia de Pisídia, després d’haver-se dirigit als membres del poble elegit, dipositari de la promesa de Déu, i no han rebut més que refús i suscitat el seu furor. També declaren que, malgrat ells i sense ells, es dirigiran als pagans: vers aquells a qui el missatge evangèlic també ha de ser anunciat: Jo t’he fet llum de les nacions..... (primera lectura)
- L’Apocalipsi de Joan ens convidarà a ajuntar les nostres veus a la de la immensa multitud de totes les nacions, races, pobles i llengües dirigida a l’Anyell – Pastor que ens condueix a les aigües de la font de la vida, i dirigida a Aquell que seu en el trono (segona lectura).

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA

APROFONDIR AQUEST TEXT

Aquest relat de la missió de Pau i Bernabé a Antioquia de Pisídia marca una nova i decisiva etapa en l’anunci de l’Evangeli, un anunci que s’expandeix

a partir d'ara als pagans. Lluc l'ha construït intencionadament en paral·lel al de la predicació de Jesús a Natzaret la seva pàtria: en els dos casos el marc és un ofici a la sinagoga en dissabte; en els dos casos hi trobam 1) primerament, acolliment favorable de la Paraula (13, 42-43; Lluc 4, 22 a), 2) acolliment seguit d'una reacció d'oposició (13, 44-45; Lluc 4, 22b) després l'anunci de salvació oferta als pagans (13, 46-48; Llc 4, 23-27) 4) aquesta proclamació suscita la persecució que provoca la pertida del predicador (13, 50-51; Lluc 4, 28-30).

Tres quadres s'hi succeeixen:

PRIMER QUADRE: el dissabte, Pau i Bernabé van a la sinagoga d'Antioquia de Pisídia (actual Turquia). Convidats, com Jesús ho havia estat, a dir una paraula d'exhortació al poble, anuncien Jesucrist mort i ressuscitat. Ometent aquesta homilia de Pau, el text del leccionari arriba als seus primers resultats positius: Quan l'assemblea es separà..... molts de jueus i convertits als judaisme

SEGON QUADRE: el dissabte vinent, quasi tot el poble s'ha reunit per escoltar la paraula del Senyor. Furor dels jueus que es senten desposseïts del seu privilegi de ser el poble de la Paraula, i passen de la curiositat a la còlera. Pau i Bernabé els declaren que si, conforme al disegni de Déu, la Bona Nova ha de ser anunciada en primer lloc al poble elegit, no seria conforme a aquest mateix projecte de Déu, ésser-li els únics exclusivament reservats.: És a vosaltres primer a qui havíem de dirigir la paraula de Déu. Ja que vosaltres la refusau i no us considerau dignes de la vida eterna. És el que féu Pau -que ho farà fins al final dels Fets, adreçar-se prioritàriament als seus germans jueus abans de d'adreçar-se als pagans - a consciència, amb Bernabé, d'inscriure's en la manera de fer de la missió de Jesús, el Servent, anunciat pel Profeta: T'he fet llum de les nacions... Is 49, 6.

Actor principal d'aquest relat, "la paraula del Senyor" farà aparèixer l'encegament dels Jueus i suscita l'acció de gràcies entre els pagans que l'acullen. L'Església de Jesucrist acaba de néixer en terres paganes, a Antioquia de Pisídia: Tots aquells que Déu....

TERCER QUADRE: els jueus mobilitzen tot el que la ciutat té de dones influents i notables. Aquests aconseguixen l'expulsió de Pau i Bernabé. Però lluny de trencar el seu impuls missioner, aquesta mesura els ofereix l'ocasió d'anar més lluny - a Iconi, on es produirà el mateix escenari - portar la Bona

Nova de Jesucrist. Deixen darrera d'ells "deixebles" que, plens de la joia de l'esperit Sant, a la seva volta, semblen fer front al risc de la persecució.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'esforçarà en distingir bé:

- **El CON TEXT, indicat des de les primeres paraules:** *En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia*
- **La PRIMERA ASSEMBLEA,**

- l'arribada de la multitud: *El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren*

- la dispersió calma i aparentment rica en promeses d'aquesta assemblea: *.. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de dissuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu.*

*** La SEGONA ASSEMBLEA, vuit dies més tard:**

- l'arribada en multitud: *. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor*

- el furor dels jueus davant de tothom: *Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant, que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau*

- la declaració solemne de Pau i Bernabé: *.. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".»*

- l'alegria dels pagans que "donen glòria a la paraula del Senyor. *Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe*

*** la CONCLUSIÓ de l'episodi: la partida dels missioners** *La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar i se n'anaren a Iconi.*

- les persecucions provocades contra Pau i Bernabé pels jueus amb el sosteniment de les "dames influents i de notables de la ciutat. *. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé*

- **la seva partida a Iconi, fins que els expulsaren del seu territori.**
- **no sense deixar en el seu lloc deixebles plens de joia** *Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.*

SALM 99

El salm 99 ¹ és la crida entusiasta (aclamau... serviu ... veniu... reconeixeu...), llençat a tota la terra, a donar gràcies al Senyor per la “seva fidelitat” amb el seu poble: el seu amor és etern. La seva fidelitat Als nostres llavis, en aquest diumenge del Bon Pastor, aquest salm esdevé el cant d'acció de gràcies del poble de la nova Aliança: nosaltres som el seu poble, el seu ramat...

SEGONA LECTURA

APROFUNDIR AQUEST TEXT

El cel s'entreobre en una gran litúrgia celeste en la que hi pren part una multitud immensa.

- **Una multitud que ningú pot comptar, en qui s'acompleix la promesa feta a Abraham (Gn 15: 2diumenge de quaresma C).**
- **Una multitud de totes les nacions, races, pobles i llengües, imatge del poble que Déu vol reunir sense fronteres, més enllà de l'espai i dels temps.**
- **Tots estan drets, com a ressuscitats que són, davant del Tron de l'Anyell.**
- **Porten el vestit blanc del seu baptisme, purificats en la sang de l'Anyell.**
- **Com en la festa dels Tabernacles –festa jueva els ritus de la qual inspiren aquí l'autor de l'Apocalipsi-, ells aclamen amb palmes a les mans.**
- **Al centre d'aquesta litúrgia celeste, el Déu que habitarà entre ells (literalment: que plantarà la seva tenda entre ells)**
- **L'Anyell que, en un audaciós capgirament d'imatge, és també el seu Pastor per conduir-los vers les aigües de la font de la vida.**

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

¹ El leccionari dominical preveu que es pot emprar el Salm 117 com a salm COMÚ per a tot el temps pasqual)

El lector sabrà distingir, en la seva proclamació:

La identitat de L'AUTOR: Jo, Joan,

EL QUE VEU

+vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar.

Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües.

S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans

EL QUE SENT de part d'un dels ancians:

Aquests són els qui

Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari.

El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència,

mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats ni al sol ni a la calor,

perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida.

Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

NOTES DE COMENTARI A L'EVANGELI

Jesús, el Bon pastor, ...

L'evangeli del 4t diumenge de pasqua any C és d'una rara brevetat. Quatre versets que s'han de situar en el seu context.

- **En el moment de la festa de les Tendes, la trobada de Jesús amb un cec de naixement ha permès a aquest home passar progressivament de les tenebres a la llum del dia després a la llum de la fe: Jo crec, Senyor, respongué en ser interrogat per Jesús: Creus en el Fill de l'home? Al final del capítol 9, el cec curat, contràriament a les autoritats religioses del seu poble que no han parat d'enfonsar-se en el seu engegament, aparegué com el tipus, el model del creient: aquell que escolta la veu del Pastor per a ser conduït al Pare; el que desenvolupa el capítol 10 del que s'ha escollit el fragment que llegim avui.**
- **Ens trobam, ara, en el marc de la festa de la Dedicació del Temple. És l'hivern (v. 22), nota l'evangelista, deixen endevinar, més enllà de l'estació, que són els cors gelats, com escriurà S. Agustí. Jesús "va i ve en el Temple sota la columnata de Salomó" v. 23, la mateixa on, després de la seva ascensió conservarà el costum de reunir-se**

els seus deixebles (Act 5, 12). Els Jueus- apel·lació genèrica dels seus adversaris al 4t evangeli- s'han agrupat entorn d'ell (literalment: fan cercle entorn d'ell, l'encerclen, l'envolten, com enemic Miren que Jesús respongui "obertament" la seva pregunta. .. --Fins quan ens tindràs en la incertesa? Si ets el Messies, digue'ns-ho obertament. per condemnar-lo tot d'una .

- Sense respondre directament – perquè el títol de Messies és carregat d'ambigüitat – Jesús els retorna a les seves obres que fa en "nom del seu Pare: v Les obres que jo faig en nom del meu Pare donen testimoni a favor meu Després es presenta (vide 10, 1-18) com el Pastor anunciat pels profetes, vingut a reunir i guiar les ovelles que el seu Pare li ha donat: Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no podrà arrencar res de les mans del meu Pare
- *La mà –comenta Léon-Dufour- és sovint a la Bíblia una metàfora de la presència protectora de Déu. La paraula es perllonga per "ningú me les arrabassarà de la mà del Pare". Així, aquí el verb no té complement d'objecte, com per incloure en la seguretat que depèn del Pare no solament les ovelles sinó el Fill mateix, en aquest moment, encerclat i amenaçat de mort (Lecture de l'Évangile selon Jean. Tome II, pag. 394)*

.... "un amb el Pare:

I vet aquí que Jesús afirma ara, fins un punt mai attingut, la seva intimitat i la seva comunió amb el Pare: *El Pare i jo som un. "És aquesta comunió perfecta del Fill amb el Pare en el que concerneix la salvació de les ovelles que fonamenta la seguretat definitiva d'elles" (X. Léon Dufour, o.c. 395) .*

Pels jueus que l'escolten, és un escàndol. Com, sense blasfemar, es pot reivindicar un títol messiànic que tengui una tal intimitat i una tal comunió amb Déu? Van a cercar pedres per lapidar-lo (v. 31) i li responen amb una fórmula que capgira la confessió dels cristians: (v. 33). --No et volem apedregar per cap obra bona, sinó per blasfèmia, perquè tu, que ets un home, et fas Déu

Però ell se'ls escapà de les mans, conclou l'evangelista, que ens convida a rellegir aquest episodi a la llum de la mort en creu i de la resurrecció de Jesús. Allà, hi podem descobrir fins a quin punt Jesús, el Fill de Déu, ha arribat fins al final de la seva missió, per amor a les seves ovelles; en quin camí de Vida ell condueix els qui escolten la seva veu i el segueixen; vers quina comunió d'amor amb el Pare els empeny, els guia.

